12/03/2019

Велико повечерие с първа част от канона на свети Андрей Критски

На 11 март 2019 г. – първи ден от светата Четиридесетница, наричан още чисти понеделник, бе отслужено Велико повечерие с първата част от канона на свети Андрей Критски в Катедрален храм “Успение Богородично”. Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан възглави великопостното богослужение в съслужение със свещеник Стефан Николов.

По установения ред съборното богослужение бе песенно украсено от характерното за великото повечерие антифонно пеене, изпълнено от Негово Високопреосвещенство, свещеници и певци от града. След казване Символа на вярата започна четенето на първата част от Великия покаен канон на свети Андрей Критски, която бе песенно украсена от мъжкия хор при митрополитската катедрала с диригент Валентин Кубратов. Според указанията на Типика през първите пет дни от поста вечерта се чете част от Евангелието. Тази вечер прозвучаха думите според свети евангелист Лука (Лк 21:8-36).

Митрополит Йоан произнесе проповед и заяви: „Днес започна Великият пост и богослужението през светата Четиридесетница е повече особено, твърде интересно, свързано с това, че вечерното богослужение всъщност се изпълнява сутринта. И там има една стиховна стихира, именно първата във вечернята, изпълнена днес сутринта, която дава едно много кратко и точно определение за поста: „Да постим с пост приятен, благоугоден на Господа. Истинският пост е от злото отчуждение, на езика въздържание, на гнева отмахване, раздяла с похотите, клеветите, лъжата и клетвопрестъплението“.

Архиереят разясни стихирата и отблезяза, че този църковен стих справедливо може да се назове поучение Църковно за всички свети пости и че е нужно да насочим цялото си внимание към поучението на Църквата и да размислим какво ни учи тя по отношение на поста. В заключение Архиереят допълни: „Такъв пост ще бъде благоприятен за Господа. Този, който съединява телесното въздържание с душевното, той не погубва своята награда или по-точно казано – той я приема тук и сега. Иначе защо ни е постът? Без съмнение не за това да съберем у себе си няколко неупотребявани храни, а за да укротим своята плът, да облекчим душата, да оживим съвестта си, да привлечем към себе си Божията благодат. Когато ние станем в мислите си чисти и целомъдрени, в думите си – правдиви и назидателни, в нравите си – кротки и великодушни, в делата си –

справедливи и благотворни, то целта на този наш пост, при помощта на Божията благодат, ще бъде достигнат. Отначало, разбира се, слабо и несъвършено, а после повече и съвършено, докато не станем във всичко и във всяко отношение такива, каквито трябва да бъдат Христовите последователи. В противен случай нашият пост ще бъде подобен на лекарство, при употреблението на което болният, по своето неразумие и невъздържаност, ще се предава на всички свои предишни навици, които са произвели болките му. Какво да очакваме от такова лекарство освен ожесточение на болестта и още по-опасно – имайки надежда на лекуването,

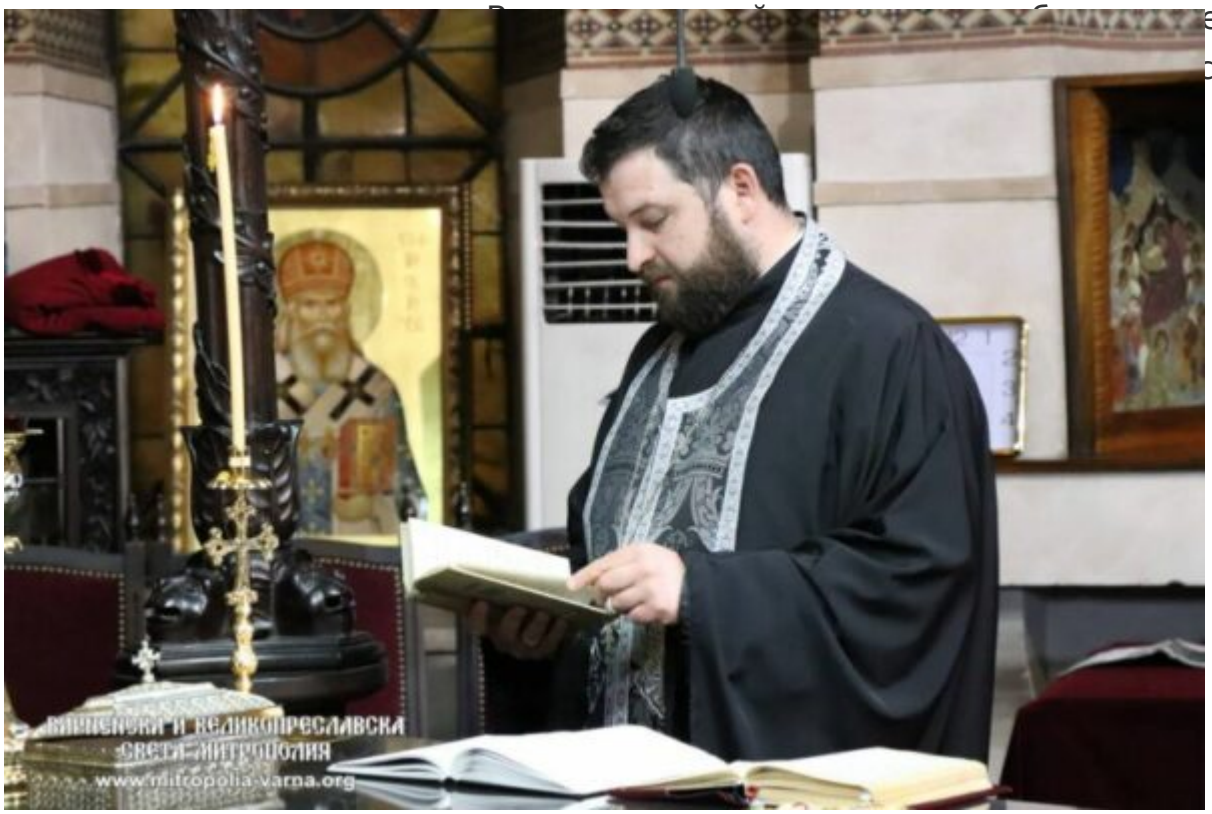

е постим
си, че се

ВАРНЕНСКА И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКА
СВЕТА МИТРОПОЛИЯ

ВАРНЕНСКА И ВЕЛИКОПРЕСЛАВСКА
СВЕТА МИТРОПОЛИЯ
www.mitropolia-varna.org

http://www.bg-patriarshia.bg/news.php?id=285003